

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Locus Dionis de calceatu Cæsaris, à Ferrario & Salmasio tentatus,
emendatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

tionem faceret, se calceasset achas, si non aliquid pretiosum & in calceis eximium intelligatur? Unde Targum habet *תבתי מסך דיקר בגלימין* posui calceamenta pretiosa in pedibus tuis. Vidit videlicet magnum quid esse, de quo loquitur Deus, se calceasse achas. At nihil magis magnificentum fuit quam calcei rubri, sive coccinei, qui & olim in summo fuerunt honore, & proprium Regum & Imperatorum gestamen.

XI. Rubris calceis olim usi sunt Albanorum Reges, ex quorum exemplo tales gestarunt Reges Romanorum. De Romulo Zonaras refert, quod *πάλαις ἐπέχρητο ἑρυθροῖς calceis rubris uti batur.* Usus est ius postea Julius Cæsar, ut ex Albæ regibus se ortum testaretur, uti auctor est Dio. Locus Dionis corruptè vulgo legitur: *Τῆτε γὰρ ἐοδῆν χαινοτέραι ἐν πᾶσιν ἐνηβρύνετο, καὶ τῆ ἰσσοδοσει, καὶ μετὰ ταῦτα ἐνίοτε, καὶ ὑψηλῆ, καὶ ἐρυθροῦ καὶ τὰς Βασιλείας τὰς ἐν τῆ Ἄλβη ποτε γενομένων, ὡς καὶ προσῆκον σφίσι ἀπὸ τοῦ Ἰσθλου ἐχρήτη.* Sed pejus ab interpretibus est exceptus: *Quippe semper la-*

Zon. lib. 2. Annal.

Dio lib. 49.

C 5 xiorè

in- am, tin- ius yzy רב, t ac uem ūm vir un- um tur mod i-ci- em Sa- em n, um si re est ta, ter or- ii- se n- ma

xiori veste delicate utebatur, & cinctura fluxiore: aliquando etiam veste sublimiori, ac rubea utebatur mori Regum, qui Albæ quondam imperaverant, cum ab Fulio id ad ipsos pervenisset. Interpretum errorem, qui ὑπόδεσιν verterunt cincturam fluxiorem, atque verba ὑψηλή & ἐπιπροχρόω ad ἐσθῆτα retulerunt, cum perspicuum sit ad ὑπόδεσιν referri, cum dici non possit quid sit vestis ὑψηλή, & de calceamentis Cæsaris loquatur Dio, quæ vel humilia vel alta dicuntur à veteribus, op-

Casaub. ad time castigavit magnus Casaubonus, mendum tamen quod late non animadvertit. Quid enim est

Ferrar. de καὶ μίτα ταῦτα ἐπίστε? Octavius Ferrarius, vir plane eximius, postquam pariter notasset pueriliter admodum ὑπόδεσιν vel pro fluxiore cinctura, vel pro veste interpretatos esse, cum nemo vel leviter literis Græcis tinctus ignoret, ὑπόδεσιν esse calceationem sive calceatum, verba Dionis ab interpunctione laborare putat, & una plus conjunctione abundare: Unde ea hoc pacto concinnat: τῆτε γὰρ ἐσθῆται χαυνοίερα ἐν πᾶσιν ἐνηβρύνετο, καὶ τῆ

ὑποδέσει μετὰ ταῦτα ἐνίοτε, καὶ ὑψηλῆς
καὶ ἐρυθροχρόα: Nam veste laxiore
semper molliter utebatur, & calcea-
mentis aliquando deinceps etiam altius
culis ac rubeis. At aliter longe
apud virum maximum Claudium
Salmasium locum Dionis citatum
repperi. Τῆτε γὰρ ἐστὶν καυνοτέρως
ἐν παῖσιν ἐνηβρύνετο, καὶ τῆ ὑποδέσει
κέντητῆ, ἐνίοτε καὶ ὑψηλῆ καὶ ἐρυθρο-
χρόα. Putavit forsan vir maxi-
mus pro καὶ μετὰ ταῦτα legendum
esse κέντητῆ, ut Dio dicat, ὑποδέσει
κέντητῆ Cæsarem luxuriasse. Κέν-
τήτων ὑποδημάτων, & quidem pre-
tiosiorum purpureis atque aureis
meminit Epictetus. Καθάπερ, in-
quit, καὶ ἐπὶ τῷ ὑποδήματι, εἰν
ὑπὲρ τὸν πόδα ὑπερβῆς, γίνεται κατὰ
χρυσὸν ὑπόδημα, εἶτα προφουρῶν, εἶτα
κέντητον: Ut & in calceo, si ultra pe-
dem progressus fueris, fit auratus cal-
ceus, deinde purpureus, deinde inter-
punctus. At quid sint κέντητα ὑποδή-
ματα dissentiunt eruditi. Putavit
Wolfius, vir Græcè doctissimus,
sive artificiose dissectos, sive pictos,
sive gemmis aut imaginibus interpun-
ctos calceos significare τὰ κέντητα
ὑποδήματα. Magnus Casaubonus

Salm. ad
Vopisci
Aurelia-
num.

Epict.
Enchrid.
cap. 61.

Wolf. ad
Epict.

Mericus
Calaub.
in Epiet.

Salm. ad
Vopisci
Carinum.

in tractatu ἀνεκδότου de calceis, uti
refert filius ejus Mericus, tanto pa-
tre dignissimus, τὸ κέντητον ὑπόδημα
calceum gemmis distinctum exponit,
quod idem Mericus pluribus ad-
struit. At mihi maxime placet
Salmasii sententia, qui *acu pictum*
intelligendum existimat. Opera
κέντητος dici notat, quæ arte Phry-
gionis erant elaborata. Hinc Epi-
ctetum affirmat eo genere labora-
tum calceum, sive *acu pictilem*,
sive *acu punctilem* dixeris, κέντητον
vocare, & facere pretiosorem au-
rato & purpureo. Atque hoc in
mente habuisse videtur maximus
Salmasius, cum apud Dionem
κέντητῆν reposuit. Post tantos viros
liceat mihi etiam symbolam con-
ferre. Ego propius ad priscam
lectionem locum Dionis hac ratio-
ne emendari posse existimo: Τῆς
γὰρ ἰσθῆτι χαυνοτέρῃ ἐν πᾶσιν ἐνηβου-
νετο, καὶ τῆ ὑποδέσει. Καὶ μὲν ταύτη
εἰς ἰοτε καὶ ὑψηλῆ, καὶ ἐρυθροχρῆμα.
Veste vero fluxiore semper luxuriabat
& calceatu: Et illo quidem aliquan-
do & altiori & rubro &c. Μὲν γὰρ
facile in μετὰ ταῦτα mutari potuit.
Sed hæc perpendere potest dili-
gen-

gentius Vir CL. Jacobus Gronovius, magni illius Iohannis Frederici filius, qui paternis insistens vestigiis reconditas literas ab interitu vindicare nititur, & unus omnium Dionem nobis integrum dare potest, uti illustri documento jam reliquit testatum.

XII. Atque uti à regibus Albanis primo, dein à Romanis rubri calcei gestati fuerunt, ita postea mullei usurpati sunt. Hi vero mullei rubri fuerunt, & quidem olim tanto loco habiti, ut qui in curuli magistratu erant, non eos semper & ubique gestarent, sed diebus tantum solemnioribus, & ludorum celebratione, & cum thensas ducerent, uti jam pridem monuerunt viri eruditi. Ipsi, qui triumphabant, calceos rubros sive puniceos fumebant. Docuit hoc magnus Casaubonus ex veteri lapide, qui ad C. Marii memoriam Arimi-
Casaub. ad Suet. Iul. cap. 45.

ni positus est: DE. M. A. N. U. B. I. E. I. S.
 C. I. M. B. R. I. C. E. I. S. E. T. T. E. U. T. O.
 N. I. C. E. I. S. A. E. D. E. M. H. O. N. O.
 R. I. V. I. C. T. O. R. F. E. C. I. T. V. E. S. T. E.
 T. R. I. U. M. P. H. A. L. I. C. A. L. C. E. I. S.
 P. U. N. I. C. E. I. S. Quem etiam exhibent